

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1971-1972.

22 JUNI 1972.

Ontwerp van wet tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk staatspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel alsmede van het koninklijk besluit nr. 255 van 12 maart 1936 tot eenmaking van het pensioenregime voor de weduwen en wezen der leden van het leger en van de Rijkswacht.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Ingevolge de verbintenissen die binnen het raam van de collectieve overeenkomsten met betrekking tot het personeel van de overheidssector werden aangegaan, heeft de Regering de verbeteringen onderzocht die zouden moeten worden aangebracht in de pensioenwetgeving om een einde te stellen aan sommige bijzonder pijnlijke toestanden en om het lot te verbeteren van de categorieën der minst begunstigten onder de gepensioneerden.

Een eerste wet werd reeds door het Parlement aangenomen onder de vorige Regering, met name, de wet van 17 juni 1971 tot wijziging van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen, van de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van het minimumbedrag van zekere rust- en overlevingspensioenen ten laste van de Openbare Schatkist en van andere wetten betreffende deze pensioenen (*Belgisch Staatsblad*, 13 juli 1971).

Deze wet maakt het mogelijk een rustpensioen toe te kennen aan in vast verband benoemde personeelsleden die een hoofdamt waarnemen en die wegens ziekte of gebrekigheid voor de uitoefening van hun functie ongeschikt worden bevonden, zonder dat hiervoor nog een voorwaarde inzake minimumduur van de diensttijd wordt gesteld. Tevens wordt voorgeschreven dat deze pensioenen, voor zover bepaalde voorwaarden zijn vervuld, niet lager mogen uitvallen dan het bedrag dat erin wordt vastgesteld.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1971-1972.

22 JUIN 1972.

Projet de loi modifiant l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et des orphelins du personnel civil de l'État et du personnel assimilé ainsi que l'arrêté royal n° 255 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins des membres de l'armée et de la gendarmerie.

EXPOSE DES MOTIFS

Conformément aux engagements pris dans le cadre des conventions collectives relatives au personnel du secteur public, le Gouvernement a étudié les améliorations qui devraient être apportées à la législation sur les pensions pour mettre fin à certaines situations particulièrement pénibles et pour améliorer le sort des catégories de pensionnés les moins favorisées.

Une première loi a déjà été adoptée par le Parlement sous le Gouvernement précédent, à savoir la loi du 17 juin 1971 modifiant la loi générale du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques, la loi du 27 juillet 1962 établissant le taux minimum de certaines pensions de retraite et de survie à charge du Trésor public et d'autres lois relatives à ces pensions (*Moniteur belge*, 13 juillet 1971).

Cette loi permettra d'accorder une pension de retraite aux agents définitifs exerçant une fonction principale, qui sont reconnus inaptes à l'exercice de leurs fonctions pour cause de maladie ou d'infirmités, sans qu'une condition de durée minimum des services soit encore exigée. Elle prévoit également que ces pensions ne pourront, si certaines conditions sont réunies, être inférieures à un montant qu'elle détermine.

Het ontwerp van wet dat U hierbij wordt aangeboden gaat uit van dezelfde sociale beweegredenen en heeft betrekking op hen die na het overlijden van een personeelslid in een bijzonder pijnlijke materiële toestand kunnen worden geplaatst.

De thans geldende wetgeving kent slechts recht op overlevingspensioen toe aan de weduwe en aan de wezen van de overleden ambtenaar.

Het spreekt vanzelf dat het overlijden van een mannelijk personeelslid zijn echtgenote en eventueel zijn kinderen berooft van inkomsten die doorgaans de voornaamste dan wel de enige bron van hun bestaansmiddelen waren en het is dan ook normaal dat de wetgever in de eerste plaats aan deze categorieën van nabestaanden heeft gedacht.

Maar het overlijden van een gehuwd vrouwelijk personeelslid kan een soortgelijke toestand doen ontstaan wanneer de vrouw hoofdzakelijk in de behoeften van het gezin voorziet, wat bijvoorbeeld het geval is indien de man gebrekkig is en diens gevolg niet in staat is een beroepsbedrijvigheid uit te oefenen.

Bovendien kunnen ongehuwde mannelijke en vrouwelijke personeelsleden voorzien in het onderhoud van andere personen die geen eigen inkomsten hebben of wier inkomen te bescheiden is om zelf voor hun levensonderhoud te zorgen.

Zo kan bijvoorbeeld een zuster of een verwante van een ongehuwd gebleven personeelslid, te zijnen laste daar zij zijn huishouding verzorgt, de kans lopen indien het personeelslid eerst overlijdt, zonder inkomsten achter te blijven op een leeftijd die haar niet meer in staat stelt een winstgevend bedrijf uit te oefenen.

Het zou ook kunnen gebeuren dat een overleden ongehuwd personeelslid jonge broers en zusters achterlaat voor wie hij de enige kostwinner was.

Hoewel de Regering inziet dat het noodzakelijk is deze personen, die zich in een ongelukkige toestand bevinden te hulp te komen, is zij niettemin van oordeel dat het niet mogelijk is te hunnen behoeve een recht op levenslang pensioen in te voeren zoals dat van de weduwe van een gewezen personeelslid van de overheidssector.

Het recht op pensioen moet inderdaad afhankelijk worden gesteld van objectieve voorwaarden die gemakkelijk kunnen worden nagegaan; wanneer het andere gerechtigden dan een weduwe of wezen betreft staat men echter voor zeer uiteenlopende situaties in verband waarmee een onderzoek dient te worden ingesteld waarbij rekening wordt gehouden met de particulariteiten eigen aan elk geval. Het zou dus moeilijk, zelfs onmogelijk zijn in de wet objectieve criteria vast te stellen die het mogelijk moeten maken alle belangwekkende gevallen doch uitsluitend deze gevallen gunstig op te lossen. Daarenboven moet het uit hoofde van de sociale aard van de overwogen uitkeringen mogelijk zijn er een einde aan te stellen wanneer de beweegredenen die er de toekenning van rechtvaardigen, wegvallen.

De in aanmerking genomen formule, die het best beantwoordt aan die doelstellingen, bestaat erin de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, te machtigen

Le présent projet de loi qui s'inspire des mêmes préoccupations d'ordre social concerne les personnes que le décès d'un agent peut placer dans une situation matérielle particulièrement pénible.

La législation actuellement en vigueur n'ouvre de droit à la pension de survie qu'à la veuve et aux orphelins de l'agent défunt.

Il est évident que le décès d'un agent masculin marié prive son conjoint et éventuellement ses enfants de revenus qui constituaient généralement la principale, sinon l'unique source de leurs moyens d'existence et il est normal, dès lors, que le législateur ait songé en premier lieu à ces catégories d'ayants droit.

Mais le décès d'un agent féminin marié peut créer une situation identique lorsque la femme subvenait principalement aux besoins du ménage, ce qui est le cas, par exemple, si le mari est atteint d'infirmités qui le mettent hors d'état d'exercer une activité professionnelle.

D'autre part, des agents célibataires des deux sexes peuvent être le soutien d'autres personnes dépourvues de ressources propres ou dont les revenus sont trop modestes pour qu'elles puissent pourvoir elles-mêmes à leur subsistance.

C'est ainsi, par exemple, qu'une sœur ou une parente d'un agent resté célibataire et qu'il aura prise à sa charge parce qu'elle tient son ménage risque, si l'agent vient à décéder en premier lieu, de se trouver sans revenus à un âge ne lui permettant plus d'exercer une activité lucrative.

Il se pourrait aussi qu'un agent célibataire disparaisse en laissant de jeunes frères ou sœurs dont il était le seul soutien.

Tout en reconnaissant la nécessité de venir en aide à ces personnes qui se trouvent dans une situation malheureuse, le Gouvernement ne pense pas qu'il soit possible d'ouvrir en leur faveur le droit à une pension viagère semblable à celle dont jouit la veuve d'un ancien agent du secteur public.

Le droit à la pension doit, en effet, être subordonné à des conditions objectives, aisément vérifiables; or, on se trouve en présence, lorsqu'il s'agit de bénéficiaires autres qu'une veuve ou des orphelins, de situations très variées qui doivent faire l'objet d'un examen tenant compte des particularités propres à chaque cas. Il serait donc difficile, voire impossible, de fixer dans la loi des critères objectifs permettant de résoudre favorablement tous les cas dignes d'intérêt et ceux-là seulement. D'autre part, en raison du caractère social des prestations envisagées, il doit être possible d'y mettre fin lorsque les motifs qui en justifiaient l'octroi viennent à disparaître.

La formule retenue qui répond le mieux à ces impératifs consiste à conférer au Ministre qui a les pensions dans ses attributions, le pouvoir d'accorder une allocation tenant lieu

een als pensioen geldende tegemoetkoming te verlenen aan hen in wier onderhoud de overledene voorzorg en die uit hoofde van hun leeftijd of van hun gezondheidstoestand niet in staat zijn voor hun eigen onderhoud te zorgen.

Dit begrip houdt niet noodzakelijk in dat de gerechtigde op de tegemoetkoming van het gezin van het overleden personeelslid deel diende uit te maken. Het zou bijvoorbeeld kunnen gaan om iemand die op kosten van het personeelslid in een instelling, b.v. een bejaardentehuis, verblijft.

De tegemoetkoming zou worden verleend voor een tijdvak van ten hoogste drie jaar op eensluidend advies van een speciaal daartoe ingestelde commissie.

Bij het verstrijken van de vastgestelde termijn zou de tegemoetkoming kunnen worden hernieuwd voor nieuwe tijdvakken die drie jaar niet mogen te boven gaan.

Het bedrag van de tegemoetkoming wordt bepaald met inachtneming van de materiële toestand van de gerechtigde. Dit mag echter het bedrag van een wezenpensioen niet overschrijden. Indien meer personen voor de uitkering in aanmerking komen, wat zich slechts uitzonderlijk zou kunnen voordoen, wordt deze onder hen in gelijke delen verdeeld.

Zo zou bijvoorbeeld indien een overleden personeelslid kostwinner was van twee broers die minder dan 18 jaar oud zijn en nog studeren, de maximumtegemoetkoming die hun zou kunnen worden toegekend, gelijk zijn aan het pensioen van twee wezen, met andere woorden, volgens de huidige wetgeving, 8/10 van een weduwnpensioen en zou zij tussen de gerechtigden in de helft worden verdeeld.

Overigens wordt de tegemoetkoming als een pensioen beschouwd wat onder meer tot gevolg heeft dat het bedrag ervan wordt gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen en aangepast aan de stijging van de bezoldigingen, volgens de herzieningsformule die op de pensioenen toepasselijk is.

De artikelen 1, 2, 3 en 4 van het ontwerp voegen in de koninklijke besluiten nrs. 254 en 255 van 12 maart 1936 tot vaststelling van het stelsel der burgerlijke en militaire overlevingspensioenen, de bepalingen in die nodig zijn om de hierboven bepaalde doeleinden te bereiken.

Artikel 5 draagt de Koning op in de statuten van de Rijks-werkliedenkas dezelfde wijzigingen aan te brengen.

Artikel 6 stelt ten slotte de ingangsdatum van de wet vast op de eerste dag der maand volgend op die waarin zij in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt is.

De Vice-Eerste Minister,

A. COOLS.

De Staatssecretaris voor Begroting,

F. VAN ACKER.

de pension aux personnes dont l'agent défunt était le soutien et qui, en raison de leur âge ou de leur état de santé ne sont plus capables de pourvoir elles-mêmes à leur subsistance.

La notion de soutien n'implique pas nécessairement que le bénéficiaire de l'allocation ait fait partie du ménage de l'agent défunt. Il pourrait s'agir, par exemple, d'une personne placée, aux frais de l'agent, dans une institution telle qu'un home pour vieillards.

L'allocation serait octroyée pour une période de trois ans au maximum sur l'avis conforme d'une commission spécialement créée à cet effet.

A l'expiration du délai fixé, l'allocation pourrait être renouvelée pour de nouvelles périodes n'excédant pas trois années.

Le montant de l'allocation sera fixé compte tenu de la situation matérielle du bénéficiaire. Elle ne pourra cependant excéder les montants prévus pour les pensions d'orphelins. Si plusieurs personnes sont appelées à bénéficier de l'allocation, ce qui ne saurait se produire qu'exceptionnellement, celle-ci sera répartie entre elles à parts égales.

Ainsi, par exemple, si un agent défunt était le soutien de deux frères âgés de moins de dix-huit ans, qui sont encore aux études, l'allocation maximum qui pourrait leur être accordée serait égale à la pension de deux orphelins, c'est-à-dire, selon la législation actuelle, aux 8/10 d'une pension de veuve et elle se répartirait, par moitié, entre les deux bénéficiaires.

Pour le surplus, l'allocation sera traitée comme une pension, ce qui implique notamment que son montant sera lié aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation et adapté à la hausse des rémunérations, selon la formule de révision applicable aux pensions.

Les articles 1, 2, 3 et 4 du projet introduisent dans les arrêtés royaux numéros 254 et 255 du 12 mars 1936 établissant le régime des pensions de survie civiles et militaires, les dispositions propres à réaliser les objectifs définis ci-avant.

L'article 5 confère au Roi le soin d'apporter les mêmes modifications aux statuts de la Caisse des ouvriers de l'Etat.

Enfin, l'article 6 fixe l'entrée en vigueur de la loi au premier jour du mois qui suivra celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Le Vice-Premier Ministre,

A. COOLS.

Le Secrétaire d'Etat au Budget,

F. VAN ACKER.

ONTWERP VAN WET**BOUDEWIJN,****Koning der Belgen,***Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.*

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en Onze Staatssecretaris voor Begroting,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Vice-Eerste Minister en Onze Staatssecretaris voor Begroting zijn gelast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt :

ARTIKEL 1.

In het koninklijk besluit nr. 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk staatspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel wordt een artikel *6bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 6bis, § 1. Zijn er geen rechtverkrijgenden als bedoeld in de artikelen 1 tot 6, dan kan een als pensioen geldende tegemoetkoming worden verleend aan hen in wier onderhoud het overleden personeelslid voorzag en die op het tijdstip van het overlijden, wegens hun leeftijd of gezondheidstoestand, niet in staat zijn zelf in hun onderhoud te voorzien.

» De tegemoetkoming wordt verleend voor een periode van ten hoogste drie jaar. Zij kan voor periodes van ten hoogste drie jaar worden vernieuwd.

» De tegemoetkoming wordt verleend, vernieuwd of gewijzigd door de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort, op eensluidend advies van een commissie genaamd : « Commissie voor overlevingstegemoetkomingen ».

» Die commissie bestaat uit een Nederlandse en een Franse afdeling. Elke afdeling telt vijf leden, die voor vijf jaar door de Koning worden benoemd op de voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort, met name : een voorzitter die magistraat van de rechterlijke orde is, twee ambtenaren van het Ministerie van Financiën en twee personen voorgedragen door de meest representatieve vakorganisaties van het personeel der openbare diensten.

» Elke afdeling wordt bijgestaan door een verslaggever, gekozen uit de ambtenaren van het Bestuur der pensioenen en aangesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid dat bestuur behoort. De verslaggever onderzoekt de aanvragen en legt zijn conclusies voor aan de commissie.

PROJET DE LOI**BAUDOUIN,****Roi des Belges,***A tous, présents et à venir, SALUT.*

Sur la proposition de Notre Vice-Premier Ministre et de Notre Secrétaire d'Etat au Budget,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Vice-Premier Ministre et Notre Secrétaire d'Etat au Budget sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE 1er.

Il est inséré dans l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé un article *6bis* rédigé comme suit :

« Article 6bis, § 1er. A défaut d'ayants droit visés aux articles 1er à 6, une allocation tenant lieu de pension peut être octroyée aux personnes dont l'agent défunt était le soutien et qui, au moment du décès, ne sont pas en état, en raison de leur âge ou de leur santé, de pourvoir à leur subsistance.

» L'allocation est octroyée pour une période ne dépassant pas trois ans. Elle peut être renouvelée pour des périodes ne dépassant pas la même durée.

» L'allocation est accordée, renouvelée ou refusée par le Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, sur avis conforme d'une commission dénommée : « Commission des allocations de survie ».

» Cette commission comprend une section de langue française et une section de langue néerlandaise. Chaque section compte cinq membres, nommés pour un terme de cinq ans, par le Roi, sur proposition du Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, à savoir : un président, magistrat de l'ordre judiciaire, deux fonctionnaires du Ministère des Finances et deux personnes proposées par les organisations syndicales les plus représentatives des agents des services publics.

» Chaque section est assistée d'un rapporteur choisi parmi les fonctionnaires de l'Administration des pensions et désigné par le Ministre qui a cette administration dans ses attributions. Le rapporteur instruit les demandes et présente ses conclusions à la commission.

» De aanvragers kunnen, hangende het onderzoek van hun aanvraag, hun opmerkingen aan de verslaggever doen toekomen.

» Zij moeten op hun verzoek worden opgeroepen om door de commissie te worden gehoord.

» De commissie brengt een met redenen omkleed advies uit.

» De Koning bepaalt binnen welke termijn de aanvraag moet worden ingediend en stelt de andere regelen met betrekking tot de procedure en de werkwijze van de commissie vast.

» § 2. De in § 1 bedoelde tegemoetkoming is onderworpen aan de bepalingen van dit besluit, waarvan niet wordt afgeweken. »

ART. 2.

In hetzelfde koninklijk besluit wordt een artikel 15ter ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 15ter. De in artikel 6bis bedoelde tegemoetkoming mag niet hoger zijn dan de voor wezenpensioenen vastgestelde bedragen. Komt meer dan een persoon in aanmerking, dan wordt de vergoeding in gelijke delen onder de gerechtigden verdeeld. »

ART. 3.

In het koninklijk besluit nr. 255 van 12 maart 1936 tot eenmaking van het pensioenregime voor de weduwen en wezen der leden van het leger en van de Rijkswacht wordt een artikel 6bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 6bis, § 1. Zijn er geen rechtverkrijgenden als bedoeld in de artikelen 1 tot 6, dan kan een als pensioen geldende tegemoetkoming worden verleend aan hen in wier onderhoud het overleden personeelslid voorzorg en die op het tijdstip van het overlijden, wegens hun leeftijd of gezondheidstoestand, niet in staat zijn zelf in hun onderhoud te voorzien.

» De tegemoetkoming wordt verleend voor een periode van ten hoogste drie jaar. Zij kan voor periodes van ten hoogste drie jaar worden vernieuwd.

» De tegemoetkoming wordt verleend, vernieuwd of gewijzigd door de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort, op eensluidend advies van een commissie genaamd : « Commissie voor overlevingstegemoetkoningen ».

» Die commissie bestaat uit een Nederlandse en een Franse afdeling. Elke afdeling telt vijf leden, die voor vijf jaar door de Koning worden benoemd op de voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort, met name : een voorzitter die magistraat van de rechterlijke orde is, twee ambtenaren van het Ministerie van Financiën en twee personen voorgedragen door verenigingen van het personeel van het leger en van de rijkswacht.

» Les demandeurs peuvent, pendant l'instruction de leur demande, adresser leurs observations au rapporteur.

» Ils doivent, à leur demande, être convoqués pour être entendus par la commission.

» La commission émet un avis motivé.

» Le Roi fixe le délai dans lequel la demande doit être introduite et arrête les autres règles concernant la procédure et le fonctionnement de la commission.

» § 2. L'allocation visée au § 1er est soumise aux dispositions du présent arrêté auxquelles il n'est pas dérogé. »

ART. 2.

Il est inséré dans le même arrêté royal un article 15ter rédigé comme suit :

« Article 15ter. L'allocation visée à l'article 6bis ne peut être supérieure aux taux fixés pour les pensions d'orphelins. Si plusieurs personnes peuvent entrer en considération pour l'octroi de l'allocation, celle-ci est répartie en parts égales entre les bénéficiaires. »

ART. 3.

Il est inséré dans l'arrêté royal n° 255 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins des membres de l'armée et de la gendarmerie un article 6bis rédigé comme suit :

« Article 6bis, § 1er. A défaut d'ayants droit visés aux articles 1er à 6, une allocation tenant lieu de pension peut être octroyée aux personnes dont l'agent défunt était le soutien et qui, au moment du décès, ne sont pas en état, en raison de leur âge ou de leur santé, de pourvoir à leur subsistance.

» L'allocation est octroyée pour une période ne dépassant pas trois ans. Elle peut être renouvelée pour des périodes ne dépassant pas la même durée.

» L'allocation est accordée, renouvelée ou refusée par le Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, sur avis conforme d'une commission dénommée : « Commission des allocations de survie ».

» Cette commission comprend une section de langue française et une section de langue néerlandaise. Chaque section compte cinq membres, nommés pour un terme de cinq ans, par le Roi, sur proposition du Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, à savoir : un président, magistrat de l'ordre judiciaire, deux fonctionnaires du Ministère des Finances et deux personnes proposées par des associations groupant le personnel de l'armée et de la gendarmerie.

» Elke afdeling wordt bijgestaan door een verslaggever, gekozen uit de ambtenaren van het Bestuur der pensioenen en aangesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid dat bestuur behoort. De verslaggever onderzoekt de aanvragen en legt zijn conclusies voor aan de commissie.

» De aanvragers kunnen, hangende het onderzoek van hun aanvraag, hun opmerkingen aan de verslaggever doen toekomen.

» Zij moeten op hun verzoek worden opgeroepen om door de commissie te worden gehoord.

» De commissie brengt een met redenen omkleed advies uit.

» De Koning bepaalt binnen welke termijn de aanvraag moet worden ingediend en stelt de andere regelen met betrekking tot de procedure en de werkwijze van de commissie vast.

» § 2. De in § 1 bedoelde tegemoetkoming is onderworpen aan de bepalingen van dit besluit, waarvan niet wordt afgeweken. »

ART. 4.

In hetzelfde koninklijk besluit wordt een artikel 15ter ingevoegd, luidend als volgt :

« Artikel 15ter. De in artikel 6bis bedoelde tegemoetkoming mag niet hoger zijn dan de voor wezenpensioenen vastgestelde bedragen. Komt meer dan een persoon in aanmerking, dan wordt de vergoeding in gelijke delen onder de gerechtigden verdeeld. »

ART. 5.

De Koning brengt in het koninklijk besluit van 1 juli 1937 houdende de statuten van de Rijkswerkliedenkas de wijzigingen aan die overeenstemmen met die welke de artikelen 1 en 2 hebben aangebracht in het koninklijk besluit nr. 254 van 12 maart 1936.

ART. 6.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 18 juni 1972.

BOUDEWIJN.

Van Koningswege :

De Vice-Eerste Minister,

A. COOLS.

De Staatssecretaris voor Begroting,

F. VAN ACKER.

» Chaque section est assistée d'un rapporteur choisi parmi les fonctionnaires de l'Administration des pensions et désigné par le Ministre qui a cette administration dans ses attributions. Le rapporteur instruit les demandes et présente ses conclusions à la commission.

» Les demandeurs peuvent, pendant l'instruction de leur demande, adresser leurs observations au rapporteur.

» Ils doivent, à leur demande, être convoqués pour être entendus par la commission.

» La commission émet un avis motivé.

» Le Roi fixe le délai dans lequel la demande doit être introduite et arrête les autres règles concernant la procédure et le fonctionnement de la commission.

» § 2. L'allocation visée au § 1er est soumise aux dispositions du présent arrêté auxquelles il n'est pas dérogé. »

ART. 4.

Il est inséré dans le même arrêté royal un article 15ter rédigé comme suit :

« Article 15ter. L'allocation visée à l'article 6bis ne peut être supérieure aux taux fixés pour les pensions d'orphelins. Si plusieurs personnes peuvent entrer en considération pour l'octroi de l'allocation, celle-ci est répartie en parts égales entre les bénéficiaires. »

ART. 5.

Le Roi apporte à l'arrêté royal du 1er juillet 1937 portant les statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat les modifications correspondant à celles que les articles 1er et 2 ont introduites dans l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936.

ART. 6.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du mois qui suit sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 18 juin 1972.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

Le Vice-Premier Ministre,

A. COOLS.

Le Secrétaire d'Etat au Budget,

F. VAN ACKER.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 25e maart 1971 door de Minister van Begroting verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk staatspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel alsmede van het koninklijk besluit nr. 255 van 12 maart 1936 tot eenmaking van het pensioenregime voor de weduwen en wezen der leden van het leger en van de Rijkswacht », heeft de 9^e november 1971 het volgende advies gegeven :

De Raad van State geeft in overweging de beslissing van de minister afhankelijk te stellen van het eensluidend advies van een commissie, zodat de onafhankelijkheid van die beslissing beter wordt gewaarborgd. Die oplossing lijkt de Raad verkieslijk boven die welke vroeger onder ogen was genomen.

Met inachtneming van deze opmerking wordt voorgesteld de tekst als volgt te redigeren :

« ARTIKEL 1.

In het koninklijk besluit nr. 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk staatspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel wordt een artikel *6bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« *Artikel 6bis.* — § 1. Zijn er geen rechtverkrijgenden als bedoeld in de artikelen 1 tot 6, dan kan een als pensioen geldende tegemoetkoming worden verleend aan hen in wier onderhoud het overleden personeelslid voorzorg en die op het tijdstip van het overlijden, wegens hun leeftijd of gezondheidstoestand, niet in staat zijn zelf in hun onderhoud te voorzien.

» De tegemoetkoming wordt verleend voor een periode van ten hoogste drie jaar. Zij kan voor periodes van ten hoogste drie jaar worden vernieuwd.

» De tegemoetkoming wordt verleend, vernieuwd of geweigerd door de minister tot wiens bevoegdheid het bestuur der pensioen behoort, op eensluidend advies van een commissie genaamd : « Commissie voor overlevingstegemoetkomingen ».

» Die commissie bestaat uit een Nederlandse en een Franse afdeling. Elke afdeling telt vijf leden, die voor vijf jaar door de Koning worden benoemd op de voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid het bestuur der pensioenen behoort, met name : een voorzitter die magistraat van de rechterlijke orde is, twee ambtenaren van het Ministerie van Financiën en twee personen voorgedragen door de meest representatieve vakorganisaties van het personeel der openbare diensten.

» Elke afdeling wordt bijgestaan door een verslaggever, gekozen uit de ambtenaren van het bestuur der pensioenen en aangesteld door de minister tot wiens bevoegdheid dat bestuur behoort. De verslaggever onderzoekt de aanvragen en legt zijn conclusies voor aan de commissie.

» De aanvragers kunnen, hangende het onderzoek van hun aanvraag, hun opmerkingen aan de verslaggever doen toekomen.

» Zij moeten op hun verzoek worden opgeroepen om door de commissie te worden gehoord.

» De commissie brengt een met redenen omkleed advies uit.

» De Koning bepaalt binnen welke termijn de aanvraag moet worden ingediend en stelt de andere regelen met betrekking tot de procedure en de werkwijze van de commissie vast.

» § 2. De in § 1 bedoelde tegemoetkoming is onderworpen aan de bepalingen van dit besluit, waarvan niet wordt afgeweken. »

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre du Budget, le 25 mars 1971, d'une demande d'avis sur un projet de loi « modifiant l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et des orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé ainsi que l'arrêté royal n° 255 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins des membres de l'armée et de la gendarmerie », a donné le 9 novembre 1971 l'avis suivant :

Le Conseil d'Etat suggère de subordonner la décision du Ministre à l'avis conforme d'une commission, en vue de mieux garantir l'indépendance de cette décision. Cette solution lui paraît préférable à celle qui avait été envisagée précédemment.

Compte tenu de cette observation, le texte suivant est proposé :

« ARTICLE 1er.

Il est inséré dans l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé un article *6bis* rédigé comme suit :

« *Article 6bis.* — § 1er. A défaut d'ayants droit visés aux articles 1er à 6, une allocation tenant lieu de pension peut être octroyée aux personnes dont l'agent défunt était le soutien et qui, au moment du décès, ne sont pas en état, en raison de leur âge ou de leur santé, de pourvoir à leur subsistance.

» L'allocation est octroyée pour une période ne dépassant pas trois ans. Elle peut être renouvelée pour des périodes ne dépassant pas la même durée.

» L'allocation est accordée, renouvelée ou refusée par le ministre qui a l'administration des pensions dans ses attributions, sur avis conforme d'une commission dénommée : « Commission des allocations de survie ».

» Cette commission comprend une section de langue française et une section de langue néerlandaise. Chaque section compte cinq membres, nommés pour un terme de cinq ans, par le Roi, sur proposition du ministre qui a l'administration des pensions dans ses attributions, à savoir : un président, magistrat de l'ordre judiciaire, deux fonctionnaires du Ministère des Finances et deux personnes proposées par les organisations syndicales les plus représentatives des agents des services publics.

» Chaque section est assistée d'un rapporteur choisi parmi les fonctionnaires de l'administration des pensions et désigné par le ministre qui a cette administration dans ses attributions. Le rapporteur instruit les demandes et présente ses conclusions à la commission.

» Les demandeurs peuvent, pendant l'instruction de leur demande, adresser leurs observations au rapporteur.

» Ils doivent, à leur demande, être convoqués pour être entendus par la commission.

» La commission émet un avis motivé.

» Le Roi fixe le délai dans lequel la demande doit être introduite et arrête les autres règles concernant la procédure et le fonctionnement de la commission.

» § 2. L'allocation visée au § 1er est soumise aux dispositions du présent arrêté auxquelles il n'est pas dérogé. »

ART. 2.

In hetzelfde koninklijk besluit wordt een artikel 15ter ingevoegd, luidend als volgt :

Artikel 15ter. — De in artikel 6bis bedoelde tegemoetkoming mag niet hoger zijn dan de voor wezenpensioenen vastgestelde bedragen. Komt meer dan een persoon in aanmerking, dan wordt de vergoeding in gelijke delen onder de gerechtigden verdeeld. »

ART. 3 en 4.

... (zelfde teksten invoegen in het koninklijk besluit nr. 255 met dien verstande dat aan het slot van artikel 6bis, § 1, vierde lid, wordt gelezen : « ... twee personen voorgedragen door verenigingen van het personeel van het leger en van de Rijkswacht ».

ART. 5.

... (tekst van artikel 3 van het ontwerp) ...

ART. 6.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt. »

De Kamer was samengesteld uit :

De heren G. VAN BUNNEN, staatsraad, voorzitter; J. MASQUELIN, F. REMION, staatsraden; R. PIRSON, M. VERSCHULDEN, bijzitters van de afdeling wetgeving; Mevrouw J. TRUYENS, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. PIQUET, eerste auditeur.

De Griffier,
J. TRUYENS.

De Voorzitter,
G. VAN BUNNEN.

Voor uitgave afgeleverd aan Minister van Begroting, 22 november 1971.

De Hoofdgriffier van de Raad van State,

R. DECKMYN.

ART. 2.

Il est inséré dans le même arrêté royal un article 15ter rédigé comme suit :

« Article 15ter. — ... (comme au projet) ... ».

ART. 3 et 4.

... (même insertion dans l'arrêté royal n° 255, sous réserve d'écrire au § 1er, alinéa 4, in fine : « ... deux personnes proposées par des associations groupant le personnel de l'armée et de la gendarmerie »).

ART. 5 et 6.

... (texte des articles 3 et 4 du projet) ...

La Chambre était composée de :

Messieurs G. VAN BUNNEN, conseiller d'Etat, président; J. MASQUELIN, F. REMION, conseillers d'Etat; R. PIRSON, M. VERSCHULDEN, assesseurs de la section de législation; Madame J. TRUYENS, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

Le Greffier,
J. TRUYENS.

Le Président,
G. VAN BUNNEN.

Pour expédition délivrée au Ministre du Budget, le 22 novembre 1971.

Le Greffier en chef du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.